

Told paa den stærkere Vin vil give, men vi vilde jo endvidere komme til at tabe Differencen mellem de 15 Dre paa let Vin, som er vedtagen nu, og de 10 Dre og en Brof, som Tolden er for Diebliffet. Skulde altsaa Forhandlingerne med Spanien om en ny Toldtraktat føre til, at vi bleve nødte til at renoncere paa den paaregnede Merindtægt af Vin, vilde det alene repræsenterer over 400,000 Kr. Men skulde vi desforuden komme til at opgive den forøgede Indtægt, vi have paaregnet paa Sydfrugter — jeg nævner kun særlig disse to Postter, fordi det maatte vil være samtlige Medlemmer bekendt, ialtsald er det Udvalget og særlig det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Broberg) overmaade vel bekendt, at dette er Hovedforlangendet fra Spaniens Side — vilde det medføre en Nedgang i den her paaregnede Indtægt af over 260,000 Kr. Med andre Ord: blot det at blive staaende ved vor gamle Told paa Vin og Sydfrugter vilde formindste den her nu paaregnede Toldindtægt med omtrent 670,000 Kr. Dermed vilde jo allerede det paaregnede Overskud forvandles til et endnu større Underskud. Seg vil slet ikke tale om, at, dersom man for at opnaa en Overenskomst om en ny Handelstraktat med Spanien skulde gaa saa dybt ned, som det oprindelig er forlangt fra Spaniens Side med Hensyn til Vin og Frugter, vilde det medføre en yderligere Nedgang af omtrent 560,000 Kr. Med andre Ord, saa vilde den spanske Handelstraktat komme til at koste os, sammenlignet med det nu foreliggende, blot paa disse to Positioner, ca. 1 1/4 Million Kr., altsaa give rundelig Anvendelse for et endnu større Overskud end det, som Toldrevisionen i Forbindelse med Brændevinsbeskatnings- og Oljeskatningsloven nu udvise. Seg tror altsaa ikke, at man paa nogen Maade behøver at ængste sig for, at Behandlingen i dette Thing af disse tre Love har givet det Resultat, at man med Rimelighed kan paaregne et Overskud af rigelig et Par hundrede Tusinde Kroner. Seg tror, at det var det Ciffer, som den ærede Ordfører angav, og jeg vil nødig angive Ciffre i Uoverensstemmelse med ham. — Endnu maa jeg kun bemærke, at ved Omtalen af den meget omtalte Skibsafgift falden Ytring, som jeg forstod saaledes, at det var noget i og for sig Urimeligt at foreslaa Skibsafgiften nedsat til det Halve, at enten maatte man tage det Hele eller slet Intet. Det forekommer mig, at der faldt en Ytring, som nærmest maatte forstås saaledes, og saa vil jeg dog, da jeg i det oprindelige Forslag har foreslaaet denne gyldne Middelvei, der ikke er bleven paafjønnet af noget eneste Medlem af dette Thing (Broberg: Af

mig!), undtagen af det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Broberg), i Mangel af Bedre, bemærke, at jeg ikke er den første Opfinder af denne Halvering; det maa dog være vel bekendt, at Forslag i saa Henseende have tidligere og flere Gange været fremsatte.

Madsen: Den ærede Ordfører har vist overhørt endel af de Bemærkninger, jeg kom med, da jeg sidst havde Ordet; for saavidt jeg forstod ham, talte han om, at jeg skulde have sagt, at jeg ønskede fuld Toldfrihed. Deri har det ærede Medlem kun tildeels Ret — jeg talte nemlig kun om Toldfrihed som et Maal, man skulde naae gennem en længere Narvælle, gennem en længere Udvikling, og tilsvøiede, at man maatte gaa yderlig varsomt og forsigtigt frem af Hensyn til den bestaaende Industri osv. Naar den ærede Ordfører dernæst sagde, at jeg skulde have sagt, at i frie Stater var der ikke indirekte Skatter, men derimod det Omvendte, saa passer det heller ikke, thi jeg talte kun om, at i frie Stater er der en Stræben efter at komme bort fra de indirekte Skatter, og det tror jeg nok er rigtigt. Jeg talte om, at med Hensyn til indirekte Skatter som Kvotabel af det fulde Beskatningsbeløb er Danmark et af de Lande i Europa, der staa høiest, idet kun 4 andre Lande staa høiere, men alle andre lavere. Det, at der fremdeles bestaar indirekte Skatter baade her og i andre Lande, skyldes jo for det Første Fortiden, forsaavidt man i de to nærmest foregaaende Aarhundreder er kommet saa stærkt ind paa den Vej, at det vilde være endogjaa ligefrem forkert pludselig at gaa bort derfra, og dernæst den Omstændighed, at der altid er Noget i Samfundet, der holde stærkt paa den Slags Skatter. Det, jeg hævdede, var, at i samme Grad frie Grundfættninger faae Indgang i Folket, vil der ogsaa komme en Stræben tilsynne efter at komme bort fra de indirekte Skatter, og jeg tror ogsaa, at der er en saadan Stræben hos det danske Folk. Seg tror, at Hovedfeilen ved det foreliggende Forslag er, at det ikke imødekommer denne Stræben, thi at den tydske Rigskantsler har talt om noget Andet og ønsket noget Andet, beviser, mener jeg, ikke Noget i den Retning. At dernæst Forslaget skulde forsøge paa at ramme den virkelige Statteevne, idet der gjøres Forskjel paa Luxusgjenstande og Fornødenhedsgjenstande, skal jeg ikke berøre videre, idet jeg tror tilstræffeligt at have udtalt mig derom i, hvad jeg tidligere har sagt. Seg tror at have paavist, at ogsaa Besatningen af Luxusartikler i visse Tilfælde kommer til at staa i omvendt